

весности; тукъ има едно родово отличие на теоріята словесности — *наука*, и друго видове — *въ нея са обясняватъ*, и проч. Чрезъ първото, тя наедно съ другытъ однородны предмѣты — *географія, физика*, и пр. са отличава отъ сичко което не може да са нарече наука; а чрезъ второто, тя сама, въ особенностъ, са отличава отъ другытъ науки.

Туй дѣйствиѣ на мыслѣта — съставленіето на опредѣленіята, не е произволъ, нито праздна играчка на ума: то е отраженіе на дѣятелността на природата, повторка въ нашыя умъ на онуй което е въ природата. . . Законътъ на логиката и законътъ на природата сѣ едни и пакъ тѣ: природата дѣйствува логически; логиката е поясненіе на природнытъ закони.

*** Наведеніе, пакъ на възхожденіе и нисхожденіе.** — Като нѣмамы възможностъ да разгледвамы *сичкытъ* бѣлѣзы въ сравняемытъ предмѣты, ный нѣкой пакъ отъ сходството имъ въ нѣкой черты заключавамы за сходството въ цѣлыя тѣхенъ съставъ, съ други думы, като не можемъ да разгледвамы сичкытъ *недѣлмы* (понятія), които са относятъ къмъ единъ изгѣстенъ класъ, ный отъ сходството между нѣкой отъ тѣхъ, заключавамы за сходството между сичкытъ. Този родъ предположеніе на сходството, казва са *наведеніе*; а дѣйствието на ума, който преминува отъ частното къмъ общото — пакъ на *възхожденіе*.

Ако можемъ да са качемъ отъ понятія единичны, частны, къмъ понятія общы: то наопаки ще можемъ и да слазямы отъ общытъ понятія къмъ частны; въ такъвзи случай ный раздѣлямы туй що е было съединенно, дробимъ цѣлото на части. И тѣзи пакъ на *нисхожденіето* казва са *подведеніе*, или подчиненіе на понятіята —

(Слѣдъ вноснытъ тѣзи общы понятія отъ Психологіята, нужны инакъ за новоначалны ученицы, ный са не отпушамы отъ жицата, по която са водимъ въ начертаніето на то-